

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 899

Ίδιοκτήτης - Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 26 Σεπτεμβρίου 1919

ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΜΑΣ

Οι γείτονές μας, Άλβανοί την 1ην του τρέχοντος μηνός ήγον πάνδημον έορτήν και πανήγυριν, επί τη έτερείω της άνακηρύξεως παρ' ουτοίς της Μοναρχίας και τη άναρρήσει εις τον νεό τευκτον βασιλικόν θρόνον της Α. Μ. Αχμέδ Ζώγου του Α'. Ημείς είχομεν τον θεσμόν της Βασιλείας και τον καθρηγήσαμεν ως άναρχονιστικόν! Τόν έχον τον θεσμόν τη Βασιλείας και οι Άγγλοι και δεν σέπτονται να τον καταργήσουν. Άλλά οι Άγγλοι είναι ο πισθοδρομική και έχουν εισέτι έλλειπή πολιτικήν άναρχοφίην! Ένφ' ημείς, ... Ημείς, ξεφτέρια της πλήρους Έλευθερίας, εφθάσαμεν πλέον εις τό ύψιστον σημείον του πολιτισμού ύπερβάντες και τήν πολιτικήν άναρχοφίην του Άθηνάιους του αιώνος του Ηερικέους! Του Έλληνος, λοιπόν ο τρέχωνος δεν ήτο δυνατόν να ύπερβή τον Βασιλείας. Θά ήτο άισχος δι' ημάς να έχωμεν εισέτι βιαιευομένην Δημοκρατίαν, διό και την μετεβλάκαμεν εις άμιγλή και άπλήλγαμένην παντός βασιλικού άρους Δημοκρατίαν, κατακλυσθέντες έκτοτε υπό παντοδαπής και ποικίλης εύτυχίας και καταστάσεις «άγνώριστοι! Αντιθέτως, οι γείτονές μας Άλβανοί είχον Δημοκρατίαν και την καθήρησαν, άνακηρύξαντες την Μοναρχίαν, δι' ηφρονούν ότι θα καταστούν «άγνώριστοι! Δικαίωμα των τούτων και ουδεις επιτρέπεται να τούς κατακόνη, άφού ούτω άπεράτιαν. Έλαστεις έν τω οικω των είναι έλεύθεροι να πράξω ό τι θέλει. Έχουμε, λοιπόν η γείτων μας Σηριταρία την 1 Σεπτεμβρίου, διότι καθήρησε την Δημοκρατίαν και άνακήρυξε την Μοναρχίαν και ήγε πάλαι την πανήγυριν ζητωκραυγάζουσα ύπερ του νεαρού Βασιλέως της. Θά ήμεθα διατεθειμένοι και ημείς να συμμετάσχωμεν τη χαράς της και να τη εύχηθόμεν πάνσαν εύτυχίαν και πρόδον υπό τό νέον της πολιτικόν καθεστώς. Άλλά μάς άφαιρεί την όρεξιν αυτήν και καταπνίγει την τοιαύτην φιλικήν μας διάθεσιν η προς τούς διογειείς μας Βορειοηπειρώτας έχθρότης των Άλβανών, έκδηλωθείσα τυραννικώς και καταθλιπτικώς και κατά την έπίσημον έκείνην ήμέραν της έθνικής των έορτης. Έκ κατοίκων των γειτονικών μας όμογενών Βορειοηπειρωτικών χωρίων, έλιθότων και' αυτών ήμιν, ευάδομεν μετ' άλγαινήν να προσλαμβάνουσι όσιν χαμόστο

εμπλήξεως τον πιστικόν και βάββαρον τόπον, μεθ' ου οι Άστύνομοι και Άλβανοί και οι άνδρες των Φυλακίων ήνάγκασαν τούς δυστυχείς όμογενείς μας να λάβουν μέρος εις την έορτήν της άνακηρύξεως της Μοναρχίας και της άναρρήσεως του Βασιλέως των Ζώγου του Α' Τους έβίασαν να τραγουδήσουν, να χορεύσουν. Είς ουδένα άνδρα έτέτρεψιν, καθ' όλην την ήμέραν έκείνην, να πουσιάση έκ των δημοσίων αυτών συναθροίσεων. Έμείζον τούς παρόντας, μη τυχόν τις έν τω μεταξύ άπεμακρόνθη. Άν τις, ένεκα έπειγούσης άνάγκης άπεχώρει, προσήγετο και πάλιν βεβίως εις τον τόπον της διασεδάσεως! Λιασεδάσεως και καταναγκασμό! Οποίων σχήμα όζόμορφον. Βεβίως οι πολίται όλοι ένό; Κράτους όφείλου να συμμετέχουν εις τας έθνικάς έορτάς και τας της Σειας. Ουδέ οι όμογενείς μας έν Άλβανία έξεδήλωσαν τάσεις να μη μετάχουν εις την έθνικήν και δυναστικήν αυτήν έορτήν των συμπολιτών των Άλβανών. Άλλ' ουδμού έξισκεύηται εις τοιαύτας περιπτώσεις και τανάγκασμό; επί των πολιτών. Κατηύλωσαν την ήμέραν έκείνην τά όργανα της Άλβανικής Έξουσίας και γενναίαν προσήταρικήν και ουκουμωνίλατην διαπάνητουκατέβησαν ύπερ τω Τυμεύη των Ελληνορθόδοξων Κοινοτήτων. Και τούτο υστρόπως ήφράνθησαν μεν οι έν τη περιμεθορίω φρονούντες Γκέγκηδες και Λάτηδες, έχουσιν δε πύρινα διάκρυα και έξέφρασαν άναστεναγμένους οι δύο μωρη διογενείς μας Βορειοηπειρώται, την νύκτα, έννοείται, ότι αυτοίς έκτεράτη να άποσποθουν εις τας οικίας των, διότι δι' όλης της ήμέρας έπρεπεν άναγκαστικώς να έδιδουν, να χορεύουν και να δεικνύουν φαιδρόν και γελόν πρόσωπον, άν δεν ήθελον να χαρακτηρισθουν ως συνομωτούντες κατά του καθεστώτος! —

Αυτά πράττουσιν «οί άδελφοί» μας Άλβανοί εις βάρος των έν τη Επικρατεία των όμογενών μας, έφ' οι άλβιζόντες της Τσαμουραίας προπηλακίζουν άδελφόν έν πλήρει έλευθερία πάν τό Έλληνικόν, απολάμβάνοντες προνομίουχου προσιότητας έκ μέρους της Κ βρονήσεως και των Ηπειρωτών βουλευτών και γερουσιαστών! —

N. Νίτσος

και έκκαθε χώραν έν τη Πλατείω των Στρατιώνων του Εύρωπένου Συντάγματος, εις ήν προέστησαν, προσκλήσει του Διοικητού αυτού κ. Π. Κρουτσάλλη, ο τελέσας της έπιμνημόσυνον θέσης Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Λωδώνης κ. Δημήτριος μεθ' ένός ιερέως και ένός ιεροψαλκόνου, ο Γενικός Διοικητής κ. Κάλ ύρας μεθ' όλων των προύταμένων των πολιτικών Γραφείων ο Μέγας Χρυσόστομος κ. Χριστιανός μεθ' όλων των Διοικητών των μονάχων και αρχηγών στρατιωτικών Γραφείων, οι πειρώντες έν τούτοις δουλεύει κ. κ. Π. Κάλουδης και Κ. Κατσουδής ο Δημάρχος κ. Δημ. Π. Βελχλειδης μετ' του Δημοτικού Συμβουλίου ο Γενικός Επισπευστής της Μεσης Επικρατείας κ. Κατσουρός και η άνωτέρα τάξις της παρ' ήμιν έκκλιωτας.

Είς τό μέσον της πλατείης είχε στηθή ώρχήον κενυταφών επί μιξά εκ των τεσσάρων προτύπων του ήσαν άναγγελοχρημένα τά ό όργανα των έθνομικραχών, ώ μετέσχε τό έν λόγω Συντάγμα, προαχθείς από άνεξαρτήτου Μωραίας της Στρατιάς Ηπειρους: Γκρίμπαθ, Πεσά, Μπιζάνι, Σκρά, Λούρανη, Κουτσάχι, Βοσκή—Σιεχίρ, Αφών—Καρχαχίτ, Ουλουζίκ, Εκουτσουκκιζ, και Αλή—Περάν, πρό του όπείου ήρξάτο η θρησκευτική θέσης περίξ δε προς τό έν τούτοις μέρος της Πλατείης ήτο προαχθέντων τό Συντάγμα, τ' Εθνική Επικρατεία Αρμένων και Θηλέων της Πίσεως και οι Ηπειρωται μετ' αυτών.

Ο Έπίσκοπος Λωδώνης ήρξάτο έν μέσφ οχλουτάτης σιγής της έπιμνημόσυνον θέσεως μετ' το πέρας της ύπαις ο Διοικητής του Συντάγματος άντισυνταγματάρχης κ. Π. Κρουτσάλλης, άδελφός του άρχινομάρχου Ηπειρωτου Ηρηστου μεσστάς πρό του κενυταφών άνεγγνώσε τον κτωτέρω σχηματισμόν λόγων του τους:

Σεβασμιώτατε Στρατηγέ μου Κυρία και Κύριοι Αγαπητοί συνάδελφοι Αγαπημένοι μου στρατιώται

Πάμπολλη και ένδοξη είναι αι σελίδες αι έγγραφον από της συγκροτήσεως του μεθ' ού σήμερος τό Συντάγμα, τό ό τοιον έχω την τιμήν να διοική, και ως έν συνόψει θα άναφέρω ύνα μη έκτεταθώ.

Είται η άλησμόνητος 17 Σεπτεμβρίου 1912, με την ανατολήν της όποιας άντήχησεν απ' άκρον εις άκρον του τότε μικρού Βασιλείου της Ελλάδος, τό από έτου; εις έτος και ήμερας εις ήμεραν, άναμνόμενον σωτήριο του Έθνους σάλπισμα.

ΥΠ Συντάγμα Ορειβητικού Πυροβολικού τότε δεν ύπήρχεν, ύ ήρχον όμως πάμπολλο έν ταις άποθήκαις καινούργη πυροβόλα, άγορασθέντα εκ του ύστερηματος των Έλλήνων και άνομόμενα να λάβουν ζήην και ψυχην και χαίτας ένθου σιόδεις έφεδροι προβόληται τη. έκουθέσας Ελλάδος ούτως, ώτε δεν παρέχεται η 2α έβδομάς της επιστρατεύσεως και άναφαιναται και' άρχη η Άνεξάρτητος Μοίρα της Στρατιάς Ηπειρος, ήτις βροδύτερον, κατά την συγκροτήσιν της ΥΠ Μοίρας Ορειβητικού Πυροβολικού έλαβε τό όνομα τούτου.

Ός τοιαύτη έλαβε μέρος εις όλας τας μήνας της Ηπειρος και τας μεγάλας επιθέσεις κατά του Μιζιριού της 1ης Ιουνουαρίου και 21 Φεβρουαρίου 1913, μετ' την πτώσιν του ό τοιον καιτίδωσε τον Στρατόν του Τριβήτ, πασια μέχρι της Βορείας Ηπειρος, όπόθεν μετέβη εις Κέρκυραν, όρισθείσαν ως μόνιμον έδραν της.

Νομια ήσαν εισέτι αι δάφναι της Νίκης και ύμνην τό Έθνος, εις όλας αυτου τας έκαφανήσεις μετ' άλησμόνητον όργανου και γουφω τω βήματι έχω ει ποδς την πρόδον και την εφημερίαν, όπότε, Μοίρα και ή εωήγγυτ ο ό τρομερός μέγας Πόλεμος, ό έπί τετραετίαν στροβιλίσας ύμνησαν την άνθρωπότητα.

Η ΥΠ Μοίρα, μετ' της ΥΠ Μεραρχίας, άποτελούσης τμήμα του Ε' Σώματος Στρατού, επιστρατεύθεισα τό 1915 μετεφέρθη εις Μακεδονίαν, όπόθεν τό 1916 και' άκούτησιν των Συμμάχων, μετεφέρθη εις Κέρκυραν και έκείθεν εις Πάτρας διακελευμένη και εις σκελετώδη κατάσταση.

Παρ' όλας ύποστάς περιπετείς και τασά νομιας της έτοχης έκείνης, ως ύπέστη η σάθη του ένθουσιασμού και της δράσεως, δε έβησε και ίδου κατά τό τέλος του 1917 επιστρατευθείσα υπό τον τότε Γα) χην και τον Συνταγματάρχην Ταβουλάρην είναι τό πρώτον τμήμα του Σωατού της Πάλας Ελλάδος, τό όποιον έβαλεν εις τον Μακεδονικόν Μετώπον πρώτον, τεθέν υπό τας διαταγας του τότε σώματος Στρατού της Έθνης, μίνης υπό τό Συνταγματικόν σιγείν Κ. 2. Μοίρα Ορειβητικού Πυροβολικού.

Μεσώχ της περιρήμον, επ' όρέσεως του Σωα και άκρον έαυκτησεσιν και τέλος τας πολιτικόν διαστάσιν του Μακεδονικου Μετώπου, μεταφέρθη Βορείως της Λιμνητής Λούρανης, διά την επίθεσιν της ός Σεπτεμβρίου 1918, της όποιας η έτετος ήρξάτο ως έορτή του Συντάγματος ουχι διότι αι πρότερον και μετέπειτα δοθέντα μάχη ήσαν άδιδέστεροι εξήγησόμενα και διέξω, αλλά τότι, κατά την μάχη έκείνην επάλασε και κατά του φρεφου στοιχείου της φύσεως της πυροβόλας.

Δοσέντα και σελήνοφάτιος εξήγησόμενα η 5 Σεπτεμβρίου, και' η η Μοίρα εις τάν μήνας και έν πλήρει σιγή έβρόδισεν όπόθεν τό 29 η Περίου Συντάγματος, ου την ύποστήρησιν διαταγή ύνα προσπελάση την βρονήσεως της Λίνης της Αούρνης, πεδιάδα.

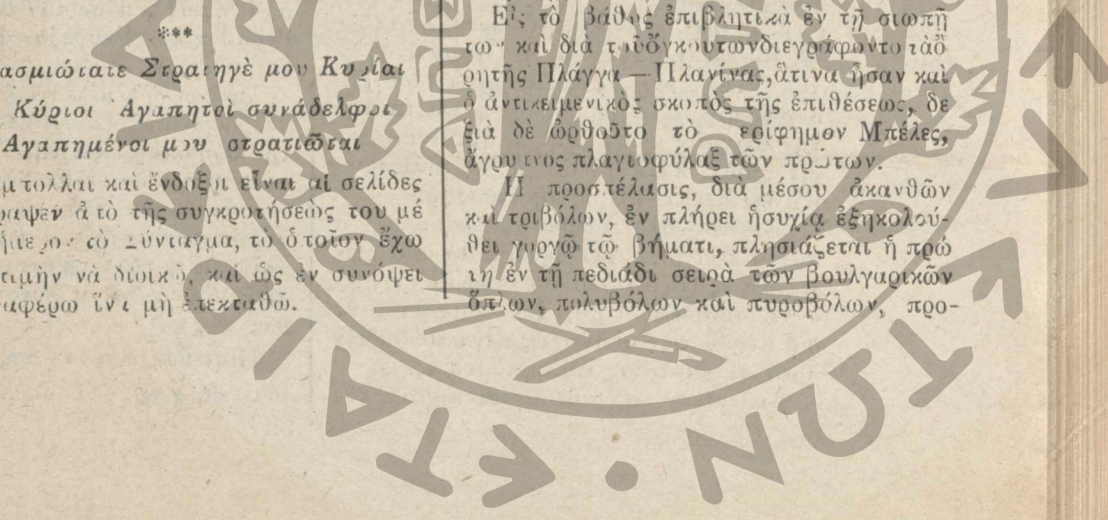
Είς τό βάθος επιβλητικά έν τη σιγή τω και διά τούδου κτωνδιεγράψον τό όρητης Πάλας—Πλανιάς, άτινα ήσαν και ο άνακαταμενικός σκοπός της επίθεσεως, δε έία δε όρθοτό το ερίφημον Μπέλες, άγνωτος πλαγοφύλας των πρώτων.

Η προστέλασις, διά μέσον άκανθών και τριβόλων, έν πλήρει ήσυχία εξήκολούθει γουφω τω βήματι, πλησιάζεται η πρώτη έν τη πεδιάδι σειρά των βουλγαρικόν δειών, πολυβόλων και πυροβόλων, προ-

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΥΠ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΟΡΕΙΒ. ΠΥΡΟΚΟΥ

Την προελθούσαν Κυριακήν 22 τρέχοντος, πρώτην Κυριακήν μετ' την 17 Σεπτεμβρίου όρισθείσαν ως η μέραν έορτης και μνημόστου

νου ύπερ των ήρωϊκώς πεσόντων αξιωματικών και όπλατων του έν τούτοις έδρουσόντος ΥΠ Συντάγματος Ορειβητικού Πυροβόλου

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,” ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Έτησία Συνδρομή

Table with 3 columns: Subscription type (Εσωτερικού, Έξωτερικού, Αμερικής), Unit (Δρ., Φρ., Δολ.), and Price (75, 75, 5).

σπερνάται και ικάθετος χύνεται σύμπασα ή Μεραρχία διά την προσεγγίαν της δευτέρας και κυρίας γραμμής του Έλθρου.

Η Μοίρα χάνει τον Διοικητή της, εϋθύς εξ άρχής δεχθέντα τον άμειωτον εις το στήθος, αλλά σεν άσκήσει προέλασιν της εξακολουθεί ταύτην υπό την διοικήσιν του άρχαιοτέρου λοχαγού και καταλαβάνει θεσιν 110 μέτρα έναντι των βουλγαρικών χαρακωμάτων και υπό το δρακίον των βουλγαρικών όπλων και πυροβόλων. Μέχρι της μεσημβρίας, ή Μοίρα διανοίγει 4 ρήγματα εις τα βουλγαρικά συμπυκνώματα δια την τετακταινίαν. Τα πάντα ήτιν έτοιμα και άνεμνετα έπί σιγής ει. σιγμής ή διαταγή της εϋθεσεως, οτε προκείτα μετ' αϋθείας εξ εμπροσθικών όβδων των Βουλγαρών μεταδίδει το πύρ εις την πύλην έρωδών χόρτων και θάμνον πεδιάδα.

Συνεχίς κίμα προς με έρυθρομελίανως γλώσσας και με άντισημιατικούς κροστιλισμούς διατρέχει και κατακαίει την πεδιάδα. Πλείστοις τραυματίαι του 29 πεζικού Συντάγματος μη κίτιστασις δυνατής διακομίδης αυτών λόγω του σφοδρού έλθρου κοϋ πυρός, έγένοντο περιανάλωμα εν πυρός.

Κατά την 2ην μ.μ. ώραν το κίμα προσέγγισε την Μοίραν, διέσπεσε το έργον της χάρις όμως εις την άδρειαν των άνδρών της και της σιδηράς πειθαρίας αυτών, που όλοι σπυριανδύνοισι, εϋρωθώσε ν' αλλάξη προς η όίσω θένιν, ά τοτέ σισσόν 4 φονευθέντας και 8 κτήνη πληγωθέντα, ήχησε ενόχισεν διά την ήμέραν εκείνην.

Η δράσις της συνεχίσθη, μετά δύο ήμέρας, δια την διαβίαν του φοβερού Μιέλλες, ήτις άνεστάλη εις τα Πρωΐα λόγω της ήττης των Βουλγαρων και της εϋελδοσύης άνακωχής.

Κατά τον Μικροσιατικόν Άδωρα, επί στρατευθείσα ή Μοίρα έ έτρυσε διά των άνδρών της την IX Μοίραν Ορειβητικού Πυροβολικού; ήδρασι; και ή δόξι άνήκει κατά το ήμισον εις την VIII Μοίραν Ορειβητικού Πυροβολικού δια της μάχης της Κιουταχίας, του Έσκι - Σεχίν του Σαγγαρίου, του Οδλουτζάκ τ' υ' ΑφιδνΚιρα - Χισάφ του Α ή Βεράν και άλλας.

Μετά το τέλος της Μικροσιατικής έστρατίας μετονομασθείσα εις Υ Π Σύνταγμα Ορειβητικού Πυροβολικού μετεφέρθη εις Ιωάννινα άτινα ώρισθήσαν ώ, μόνιμος έδρα αυτου και εξακολουθεί να εδραση σιωπηλώς προοιμαίζον τους μελλοντας έ δικτας της Πατριδος.

Αυτη είναι Κυρία και Κυρία εν συνοφει ή ένδοξο. Ιστορία του ερωταίντος σήμερον και τιμηθέντος διά της προησίας ύμών Συντάγματος Ορειβητικού Πυροβολικού.

Τας έδοξους όμως ταύτας σελίδας έγραψε με το πολύτιμον αίτι έκαιοντάδων άνδρών του.

«Όποι έστιν εδλαβός γιά την Πατριδα, δικίως άς ον να έρχεται ω πύθος και να προσεύχεται εα των τάρων των λέγει ό μέγας π ι τ η φ ι λ ο π ο ρ ο , Β - κ τ ο ρ Ούγγω.

Εις την σημερινήν προσεχην έμτρος εις το κενάτιον των πεσόντων άνδρών του Υ Π Συντάγματος Ορειβητικού Πυροβολικού, των όσίων αί ψυχή ταύτην την στιγμήν περιώτ; περλίτταται πέρις ήμών, κά ένα δίκην ά μη κλίση. Καείς στενερωός άς μη άκουσθή.

Έξίνου δέν άπέθανεν, πεθαίνει γά πάντα εκεί ος, αϋ σήματα άρωσθημένους μήνης στο μαλικό του στομάχου.

Οι συναδέλφοί μας ζούν και θά ζούν διά μέσον των αίωνων ως μεγαλειώδη έργα φιλολογίας και αυτοθυσίας.

Τόν πόνον της γλυκεύς μαννούλας, της

άγαπημένης νουακούλας και των όρφανών παιδιών βυλασάμνοι και παρηγορεί του Έθνους ή αιώνα ευγνωμοσύνη και ή ύπερηφάνεια ένός έκάστου ότι ό γνιός μου ό άνδρας μου ό πατέρας μου σκοτώθηκε στον πόλεμο και έλευθέρωσε τα άδέφια μας».

Κοιμηθήτε ήσυχά ένδοξοι γνωστά και άγνωστα παλληκάρια στα ένδοξους κορυφάς της Ηπειρου, στους καμπους της Θράκης και της Μακεδονίας, στα χαρακώτα και στα βουνά της Μικράς Ασίας.

Οι ένδοξοι τάρου σις ώ, άνεξίτητοι όρσισμα και άψυδεις μέγιστες, να διαλυθύν διά μέσον των αίωνων τα δικαιώματα του Έθνους.

Η λεβεντιά σις και ή αυτοθυσία σις θά είναι τα κλειότερά μετ' αϋθιγατα.

Τον ύνον σις άς μη τον ταύσση, και ή ψυχή σις άς μη άνωθή άπό φόβου, μή πως τα σκοποσθέντα σκοπλήται άπό το πτόμα της πολε Μερλίης Ρωσσίας θινα τόσσον και την άγιομένησιν: Ελλάδα.

Το χωριτό τονκ της Ελλάδος και ό Έλλην έργάτης δέν είναι μονήκος και δουλος της σημερινής Ρωσσίας, της χωρικήσθησείας, χωρίς τι ήν, χωρίς άίσθημα, χωρίς Πατριδ.

Η δουρανηφρος Σημαία τ' υ' αϊματος, της χυδισιότηης, τ' υρανίας, του θινάτου και της κίτισσθησής, είναι άλιανος να άντασει ή ήτη την γερμανικον Σημαίαν του Στρωρού, της Βιρόνης και της Άγάτης.

Ο άλιος, κί άτέριτος σιέρανος, με τον όπλον σπερνάω τον τάρου σις εκ μέρους των συνάδελφον σις: Αξιωματικών, Υπαξιωματικών και Οκλιτών τ' υ' Συντάγματος σις, είναι το αϊώνιον δέγμα του θανταίνου και της άγάτης: αυτών και των επεχθμένων γειών (και κίτθεσεν έπί του πρώτου κενταίφρου τον πρώτον στερφον έα νω των κίδων διάρτης, μετ' ό έπικαλύθητις δωδεκίδος άλιον στερφόνον.

Τησόντων ένδοξων συναδελφον το έργον έρχεσθε να συνεχίσετε, άγαπημένοι μου του Έθνους τρυφεροί βλαπτοί της κίσεως του 1928 και 1929.

Σε σάς και τους λοιτούς συναδελφους σις ή βλαπτημένη και άγχιτημένη μας Έλλας σιηρίζε τους έλτίους της: ευτυχιστέρος αυ τον, άπό σάς, αί ψυχή των σιν νιθέ φρον σις ζητούν έκδικησιν ούχι διά τον έαυτον του, αλά δια τους άνάνθρωπος άδικαστους σπέντας άλίλους, άδελφους μας.

Ίδου τα όρφανά άδέφια σις ζητούν έκδικησιν γιά τους γονείς των. (Κά είδειξε τα πρώτατα γένια έθ.ικά Ολοκαυφεία Αρσένων και Θίβρω).

Ορκισθήτε μέσο σις ένόπιον των ψυχών των σινυδέ φρον σις ότι θά βίβσει επί τα έχνη των, φύλακες άρωσται και ύπερσυσται μέχρι θανάτου κίτ των έσπτερικών και έξωτερικών του Έθνους μας έχθρών.

Μή λησμονήτε ούτε στιγμήν ότι εκεί με κόν από 500 χρόνια αϋ περιέει ό Μαριμαρωμένος Βασιλεύς. Έαν οι σινά δε φιλ σις κίτθω, θ σιν προς στιγμήν να τρεξύν τα κίκαλα των άπό χωρι εύρηθήτε να είσθε εκείνοι που θά τον άνιστήσετε.

Μή λησμονείτε ότι είθε οι γνήσιοι άπίγονοι του Πύρρον του Μεγάλου, του Καραϊσκάκη, του Μιόστοφη και τόσων εκίλεκτων προγόνων.

Μή λησμονήτε ούτε στιγμή, ότι άπό Βιρσά άπό Άνωτολών και άπό Δρυμών έποφθαλμοϋν την ώριαν μας Πατριδα Γηνασθήτε στο τιτωτικώς, χυνοδύσατε την ψυχή σις ήθικώς, να δύνσθε να φωνάζετε στον καθένα σιν άρχαίο Σπαρτιάται «Μ' ώς κίβε» Νολαία κίτθωδεις ματισθήτε άπό τα ζωντανί κίτθωδεις των πατέρων σις και των μεγαλειέσων σις άδελφών, οι όποιοι με την άδρειαν των και με τον θά-ατόν των σά, έλρίσιν τον έλευθερον άερα, ποτά ατνέεται σήερον.

Άνθρω ήγε με ένδοξον φρόνημα και ύπερηφάνεια, λησθήτε εις τα πάντα της Θρησκείας και της Έθνικής μας Ιστορίας, και να είθε βέβαιοι, ότι θά μεν νετε άπόλυτοντι άπό το αίμα των άρωσθητών τρωδ τών της Πατριδος οι όποιοι με ψυδιλώγησιν και σοφιστείας προσπαθούν να μιλύνουν τας τρυφεράς σις ψυχίς.

Πιστεύετε μέσο σις, ότι ζοή, χωρι ιδανικά, χωρι έα σκοπόν, δέν άξίζει τί-

ποτε. Το ιδανικόν σας και ό σκοπός σας άς είναι να φανήτε άνωτεροι άπό τους έλευθερωτάς σας.

Και ούτω με την βεβίαν έλπίδα μιας ευτυχισμένης αύριον παρικαλώ να άναφω νήσωμεν όλοι μαζί!

«Ζήτω το Έθνος! Ζήτω ό Στρατός! Ζήτω ή Νέα Γενεά!»

Μειάτδνδόντως θανμάσιον λόγον του Διοικητή άντισυνταγματάρχου κ. Β. Κρουσάλλη, ώμίλησεν ό Μέγαρχος, Στρατηγός κ. Χασαπιδης εκ του προχείρου θανμασιώτατα, μετ' ό Διοικητής κ. Κρουσάλλη έδέχθη τα συχαρητήρια πάντων των παροστώντων.

Προαιωθείσας της λαμπράς ταυτης εορτής ήτις χάρις εις την τέλειαν της, όποιος οι πα εοτθίε; όχι μόνον έδιδάχθημεν μίαν πνυχην της στρατιωτικής Ιστορίας του Έθνικου μας Στρατού αλλά και ήσθάνθημεν τα έσρα όργη της συγκινήσεως εκ των άπαραμύλλων λόγων του Μεγάρχου Στρατηγού κ. Χασαπιδη και του Διοικητού του ΥΠ Ορειβητικού Συντάγματος, άντισυνταγματάρχου κ. Β. Κρουσάλλη, ό όποιος Διοικητής; προσηλάσεν όλους τους παροστώτας, έπισήμους και μη, εις μίαν των αϊθουσών των Στρατώνων ένθα προσεφέρθησαν άφθονα άναψυκτικά ποτά και ήδύποτε μετά και καμπανίτον.

Ούτω, ε ήξεν ή ώραία αυτη εορτή, μάζαρησε τα, ώρμιοτέρας; και συγκινήτικότερα, έντυπώσται.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο φοβηλιμίστρος κ. Κων. Αγγώνης δέχεται 8-9 το πρωί 2-4 το απόγευμα και 6-7, 3 το βραδυ

Ο κ. Γεώρ. Χρηστειδης, όδοντιόςτρος εν Αμερικη έπι πενταετιανέκπαιδευθείς δέχεται καθ' έκάστην εις το έπί της όδου Κωλοσστη χρ' 16 όδοντοτεχνικος του 8 1 π. μ. και 4-8 μ.μ.

Ο Όδοντιόςτρος κ. Μιχαήλ Η. Κίκαππς δέχεται όδός Κοροχ ή εναντι Έθνεκής Έκπετής έφρημοδής της νεωτέρας θερηπευτικας και όδοντοτεχνικας μεθόδους.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οδηγόςτρος Σωρ. Σιόβλας μετέφερε το δικηγορικόν του γραφείον

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ. Αθήναι 26 7)βλίου. Ένεκα άπουσυχών και έσων Μηνιόσται σιη τήσης των, εν περιπτώσει καταλήψεως ήσων τον έπί της Τεταρτίας, μεταβαίει το προσεχές Σάββατον ό Μεγαλοκόπος έκεί και την έπ ύριον έκφρασησιν καθησυχαστικών των άνησυχών των λόγων. Η δικη των Ρεντζιάνων άρχίσασα την παρελθούσαν Δευτέραν έξελουθεί. Έξητάσθησαν μέχρι τουδε Άλέξ. Λιβιδεύς, Χρ. Έλαφρος, Βλαδ. Αλ. Σιολιδης, Λοζακος, Πανταζής, Σιούλας, Γιώτης, Σαπέρας, Σταύρου, Κωλοστας, Γιαννέλλης, Θεόδ. Κολιός Άθαν. Ρέντζος. Κρασιπάτορας, Παναγ. Δούκας, και Γεροδήςτρος. Συνελήθησαν έπί της δικησιν οι μί κίτθω; Πανταζής και Σιούλας, οίτινες έγραψαν άπό τας φωνήσας προς τον Εισαγγελέα ότι έφευδθήσαν όστι έφρηβήθησαν τον Κώσταν και τον Λάμπρον Σιάθην. Μετά τούτους ό Λάμπρος Άθ. Κόκκαλης κατέσεν ότι ή μητέρι του τωφρε σιθθέντος Μεσομέτη τφ άπεκάλυψεν ότι οι Ρεντζιάνοι διάταξιν την ληητιαν της Πέτρος. Όλοι οι μαρτυρία είναι έπισηματικώτατα κατά των Ρεντζιάνων. Η ένοχή των είναι έξόφθαλμος και ή δικη βεβαία.

έντός της οικίας του όδός Αρσβαννου άριθ. 18 (πρώην) οικία Γιούνη φαρμακοποιού, παραπλεύρωσ χαλίου Γκάβα.

Αφίξεις. Αφίκετο χθές; τήνησθημοβίαν ό Υποπόγος των Έσωτερικών κ Π. Άγγουρόλος διά να έξετάση το ζήτημα της άδιοικήσεως και τα μέσα προς καταπολέσιν της Αηστείας γενόμενος δεκτός εις τιν Αδύδ παρ της ποδηλατοδρομοϋσής Β. Αμσός των Προσκόπων, υπό την άρχισαν του κ. Ορέστου Γ. Ε. Ράδου και των Α. Γ. Γιάννην παρ του Δημάχου κ Δ μ. Π. Βλασιδής, μετ' του Δημοτικού Συμβουλίου.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΙΣ

Την 29ην Σεπ)βρίου ήμέραν Κοριακήν και ώραν 3ην μ. έκίθηται εις πλειοδοτικήν ένοικίασιν, 5' ύδρμυλος της Έσρας μονής Παλιωσής μετ' των εν αυτφ Κανταίνων, και δροτ όβίας. Η ένοικίασις γενήσεται διά μίαν πενταετιαν εν τη Μονή παλιωσής, πās πλειοδότη; θά προκίτα βάλη κατά την ώραν της πλειοδοσίας χιλιόδραχμν το δε ένοικιον εις δύο δόσεις, διά περισσιστέρας πληροφροίας, εν τη Μονή Παλιωσής παρ τφ Ηγουμένω αυτής. Έν τη Ι. Μονή Παλιωσής; 18 Σεπτεμβρίου 1929 Ανθιμος Άθ. Σταμάτης

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΤΡΙΟΥΜΦΗ. ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΙΟΥΜΦΟ. ΑΙ Γραφομηχαναι ΤΡΙΟΥΜΦΟ έγραφοται εθρες; ταχέως και έντελώς ΑΘΟΥΒΩΣ, με μετρίαν ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ, έχον μεγάλην άπόδοσιν εις άνετυπα, δέν χρειάζονται συχνάς έπισκευάς λόγω της πλόητος της κατασκευής των, εν συνόλω δε ελασθη χωνήματα στερεώτατα και μεγάλης διαρκείας. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕ ΔΙΑΡΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΝ ΔΙΑ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΑΔΕΛΦΟΙ ΙΩΑΝΝΙΔΗ

AGFA. Μεταχειριζόμενοι ΦΙΑΜ και εν νει τα φωτογραφικά είδη ΑΓΚΦΑ, έχετε εξσηφολισμένην έπισηνίαν. Παρακαταθήκη: ΑΔΕΛΦΟΙ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ.